

A.V. bookstore
 Το βιβλιοπωλείο της
 ATHENS VOICE.
 ΜΠΕΣ στο www.athensvoice.gr
 και παράγγειλε τα βιβλία της A.V.
 Δωρεάν αποστολή σε όλη την Ελλάδα.

Bookvoice

παρουσιάσεις / εκδόσεις / συνεντεύξεις / εκδηλώσεις

Το σεξ που σε κάνει γκρι

Μετά το «Μαντολίνο του λοχαγού Κορέλι», τον «Κώδικα Ντα Βίντσι» και το «Κορίτσι με το τατουάζ», έρχεται το κακό σεξ.

Της ΕΛΕΑΝΝΑΣ ΒΛΑΣΤΟΥ

ΠΕΝΗΝΤΑ ΑΠΟΧΡΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΚΡΙ
 Της E.L. James, μτφ. Τίτινα Σπερελάκη, εκδ. Πατάκη

Ολο τον Αύγουστο, όπου και να γυρνούσες το κεφάλι σου έβλεπες το ίδιο βιβλίο: «50 Αποχρώσεις του γκρι». Αρχικά κυκλοφόρησε σε μορφή e-book. Μετά ακολούθησε η έντυπη, αλλά πολλές από τις αναγνώστριες προτιμούν την ηλεκτρονική εκδοχή (από ντροπή ή ευκολία). Αυτό δεν δυσχεραίνει τα στατιστικά. «Οι πενήντα αποχρώσεις του γκρι» είναι το βιβλίο της χρονιάς (παγκοσμίως).

Οι εκδόσεις Πατάκη είχαν την ευφυΐα να το συμπεριλάβουν στον κατάλογό τους και την ετοιμότητα να μεταφράσουν γρήγορα στη γλώσσα μας τον πρώτο τόμο της τριλογίας. Διάβασα τις 700 σελίδες που αντιστοιχούν στο πρώτο βιβλίο.

Γι' αυτούς που δεν γνωρίζουν τίποτα (υπάρχουν;) παραθέτω την περίληψη: Η Αναστάζια Στιλ παίρνει συνέντευξη για το περιοδικό του πανεπιστημίου της από τον επιχειρηματία Κρίστιαν Γκρέι. Εκείνη τον θέλει και εκείνος τη θέλει. Το βιβλίο διαφημίζεται ως συγκινητικό, ρομαντικό και έντονα ερωτικό. Το δελτίο τύπου μάς πληροφορεί ότι το κείμενο αυτό εγκαινιάζει ένα νέο είδος ερωτικής λογοτεχνίας. Στο αυτί του βιβλίου ένας δημοσιογράφος της «Guardian» γράφει ότι διαβάστηκε απνευστί, και το προσυπογράφω.

Για μια συνολική εικόνα στο σύντομο στόρι προσθέτω τα εξής: Η ηρωίδα είναι τελειόφοιτη φοιτήτρια αμερικάνικου πανεπιστημίου που δεν έχει πρόσβαση σε υπολογιστή, μεθάει, κάνει σεξ, πίνει σαμπάνια και τρώει στρείδια (έστω) για πρώτη φορά στα 21 της και συνεχίζει (στα 21 της) να κάνει τα μαλλιά της κοιτσιδάκια. Είναι μια τσαχπίνια μικροαστή. Ο ήρωας είναι 27 ετών, επιχειρηματίας, αυτοδη-

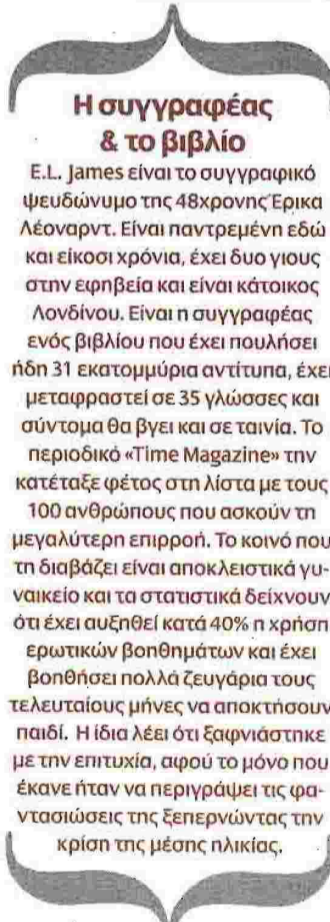
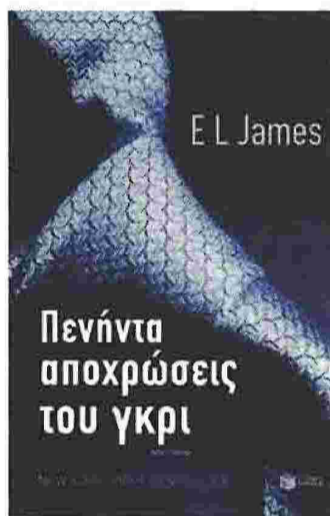
μιούργητος, δισεκατομμυριούχος (αισχρά πλούσιος, δηλαδή), πανέμορφος, οδηγεί γρήγορα αυτοκίνητα (μάρκας Audi), πιλοτάρει (ανεμόπτερα και ελικόπτερα), έχει ιδιωτικό τζετ (έχει πιλότο γι' αυτό), μιλάει γαλλικά, παίζει τέλειο πιάνο, είναι ερωτικά έμπειρος, φιλόανθρωπος και επισκέπτεται τακτικά ψυχίατρο. Ο τέλειος άντρας, δηλαδή.

Μια σχέση ξεκινάει, όπου το σεξ είναι περίφημο ακόμα και όταν αποκαλύπτεται ότι εκείνος προτιμάει τη συνεύρεση με κινι βοήθημα. Εκείνη όμως επιθυμεί να έρθουν πιο κοντά συναισθηματικά και προσπαθεί να εκμαιεύσει πληροφορίες για τη δύσκολη παιδική του ηλικία.

Η ιστορία είναι αυτή. Και αρέσει και δεν έχω γνώμη ως προς αυτό. Αυτό που μπορώ να πω με βεβαιότητα είναι ότι πρόκειται για το πιο κακογραμμένο βιβλίο που έχει πέσει στα χέρια μου.

Η Αναστάζια Στιλ είναι το πρότυπο της βλάχας και απροσάρμοστης Αμερικάνας που κοκκινίζει κάθε δύο σελίδες (το υπογράμμισα τυχαία 42 φορές). Το λεξιλόγιό της περιορίζεται στις εξής εκφράσεις: *Ανάθεμα (με)/ Ποπό/ Σκατά/ Ω, να πάρει ή να πάρει ο διάολος.*

Πρόκειται για τη μόνη λογοτεχνική ηρωίδα που έχει μια «εσωτερική θεά» και ένα «υποσυνειδητό» τα οποία λειτουργούν αυτόνομα από την ίδια, αυθόπαρκα. Σαν να είναι και αυτά συμπρωταγωνιστές στο βιβλίο. Εξηγούμαι: το υποσυνειδητό της είναι παρόν στη ροή του κειμένου με τους παρακάτω τρόπους: (το νυσταγμένο μου υποσυνειδητό), της φωνάζει, χλευάζει, γνέφει, τσιριζεί, αγριοκοιτάζει, υπενθυμίζει, ικετεύει, ρωτάει, κλαψουρίζει, είναι συνετό και λογικό, υψώνει το βλέμμα στον ουρανό, καμιά φορά παθαίνει σοκ (το υποσυνειδητό μου έχει πάθει σοκ), αφήνει βαθύ αναστεναγμό, την

κοπανάει, ξυπνάει, σκυθρωπιάζει, της εξηγεί, απαντάει σαρκαστικά, ατενίζει με δέος, μένει άφωνο, σουφρώνει αποδοκιμαστικά τα χείλη, μεταναστεύει, σωριάζεται και εκπνέει — όλα αυτά σε μια φράση (το υποσυνειδητό μου έχει μεταναστεύσει, έχει

μείνει άφωνο ή απλώς σωριάζεται και εξέπνευσε), κάποτε είναι γεμάτο δέος και κάποτε εριστικό, διπλώνεται στα δύο από τα γέλια, της φωνάζει μεταφορικά (λες και μπορεί να φωνάζει κυριολεκτικά), λουφάζει, της κάνει τς, την αποπαίρνει, σχηματίζει άπκα λέξεις, γνέφει συνετά, τρέμει γονατιστό (το υποσυνειδητό μου τρέμει γονατιστό) και εδώ θα παραθέσω το καλύτερο: *Το υποσυνειδητό μου έχει βρει τα Nike παπούτσια του και βρίσκεται στο βαθύ της εκκίνησης.*

Η εσωτερική θεά, τώρα, κάνει τα εξής: Βράζει από το κακό της, χορεύει, λικνίζεται και λυγίζεται (η εσωτερική μου θεά λικνίζεται και λυγίζεται σε κάποιον πρωτόγονο αισθησιακό ρυθμό), κουνάει το κεφάλι, χαμογελάει, ενθουσιάζεται, χοροπηδάει χτυπώντας τα χέρια της σαν πεντάχρονο κοριτσάκι ή αλλού χοροπηδάει από πόδι σε πόδι, είναι εκτός εαυτού, πλαταγίζει τα χείλη της, αγριοκοιτάζει με απόγνωση, στροβιλίζεται σαν μπαλαρίνα, βράζει από το κακό της ή στέκεται στο βάθος περιμένοντας το χρυσό μετάλλιο. Καμιά φορά βέβαια το υποσυνειδητό και η εσωτερική θεά συνυπάρχουν και κοιτάζονται νευρικά.

Στην ερώτηση εάν υπάρχει σεξ θα απαντήσω, ναι, υπάρχει πολύ και συχνό, τόσο που αναρωτιέται κανείς πώς ο δισεκατομμυριούχος (που απασχολεί 40.000 υπαλλήλους) προλαβαίνει να δουλεύει, να ανταλλάσσει ανόητα e-mails και να συνουσιάζεται τόσο συχνά κατά τη διάρκεια μιας ημέρας.

Εάν πάρουμε σαν δεδομένο ότι το καλό σεξ είναι ταυτόσημο του έξυπνου σεξ, ότι αφροδισιακό είναι το εύστοφο παιχνίδι εντός και εκτός κρεβατοκάμαρας, το βιβλίο δεν κάνει. Γιατί για να φτάσει ο αναγνώστης στις επίμαχες σκηνές πρέπει να αντιπαρέλθει τις εξής περιγραφές: *η φωνή του είναι ζεστή και τραχιά σαν λιωμένη μαύρη σοκολάτα επάνω σε καραμέλα/ τα φλογερά μάτια φαντάζουν σαν λιωμένο μολύβι/ το βλέμμα είναι καυτό/ είναι υπέροχα όμορφος και μαγευτικός/ το κορμί του λουσμένο στο ζεστό φως/ μάτια σαγηνευτικά, έξυπνα, βαθιά και σκοτεινά από κυριαρχικά μυστικά.* Οι περιγραφές των χώρων που

διαδραματίζεται το σεξ είναι ανάλογες: *επιπλωμένο με πολυτέλεια/ λουσότο καθιστικό/ μασίφ γραφείο/ νιζαϊνάτο μπάνιο.* Εάν δεν σας πείθουν, γίνεται τακτική χρήση των πρωτότυπων εκφράσεων: *η καρδιά σφυροκοπάει, η κοιλιά γεμίζει πεταλούδες, το κορμί/ δέρμα/ κranίο μυρμηγκιάζουν/ οι ορμόνες αφηνιάζουν ή σπέρνουν τον όλεθρο/ ο οργασμός συνταράσσει τα σωθικά και τα ρίγη βρίσκονται (φυσικά) στη ραχοκοκαλιά.*

Στο προκειμένο τώρα, η συγγραφέας διά στόματος του πρωταγωνιστή διατείνεται κάμποσες φορές ότι αυτό είναι γαμήσι και όχι έρωτας, χωρίς συγγραφικά να μπορεί να ανταπεξέλθει υποστηρίζοντας τα λόγια του ήρωά της. Στήνει σκηνές απογοητευτικά ακροβατικές —ενδεχομένως να είναι πραγματοποιήσιμες εάν βοηθάει η ευλυγισία σας—, με μια κορυφή που σηματοδοτείται όταν διαβάζουμε το «βογκάει» ή όταν η πρωταγωνίστρια απλώς λέει «βογκάω». Ας σημειωθεί ότι, πριν βογκήξουν, η περίπτωση είναι πάντα μουγκά.

Και μια ερώτηση για τη μεταφράστρια, ειλικρινά, ένα πέος πυργώνεται και μια ηρωίδα αναδεύεται;

Το 2012 το παιχνίδι Κυρίαρχου και Υποτακτικής πουλάει ακόμα. Το τοιμεντωμένο, ελεγκτικό, έμπειρο αρσενικό απέναντι στο άβγαλτο, αθώο και ναϊφ θηλυκό. Το παιχνίδι του εξουσιαστή και της εξουσιαζόμενης, το γνωστό σενάριο, δηλαδή.

Το 2012 υπάρχει διαθεσιμότητα και άμεση πρόσβαση σε αισθησιακές λογοτεχνικές σελίδες και καθαρόαιμο σοφτ πορνό. Παρόλ' αυτά το γυναικείο κοινό των σαραντάρηδων, εγκλωβισμένων σε γάμους, σχέσεις, δέσμιων μιας υπερσυντηρητικής, πολιτικά ορθής κοινωνίας, «φτιάχνεται» και εμπνέεται από μια ιστορία που δεν χρησιμεύει ούτε για τις χλιαρές ονειρώξεις κοριτσιών που μόλις παίζουν στην εφηβεία, βρίσκοντας χαρά και ψυχαγωγία στην ιστορία του πλούσιου και της τίμας που προέρχονται από διαφορετικούς κόσμους.

Τι να πω; Απλά υποκλίνομαι στις πωλίες της E.L. James. **A**